

1e ZEEUWSCHE BOER.

(*na een fermes slok.*) Hoor je ze daar ginter? 't Liedje van Michiel — onze Admiraal! Ben je ook niet grootsch op 'em?

2e BOER.

Heb je ooit de punt van zijn neus gezien sinds hij in de grootheid zit? (*tot den waard.*) Holla, Siebert... ik lust je bier niet. — Een vaantje wijn!

1e BOER.

Een mensch kan toch niet op land en water te gelijk wezen. Over de veertig jaar is hij al van ons weg. Hij kon vóór je staan en je zou 't niet weten, had je de prent niet gezien bij den drukker in 't lange Delft binnen Middelburg. Zijn oud moërtje, heb ik me laten vertellen, moet hier nog ergens hokken.

2e BOER.

't Kan wezen! . . . Siebert! Ben je door al het schieten ook al doof?

SIEBERT.

(*hijgend naderend.*) Wat wil je voor wijn, boer Winne? (*rad*) Delewijn, Bacharach, Anjou, Muskaat . . .

2e BOER.

Niet zoo gauw! Wat heb je toch? Hebben ze je van morgen een levende paling laten inslikken?

SIEBERT.

Pinxter drie — en mooi weertje! Wel wat luchtig maar toch een zomersch luchtje! En dan als onze Michiel gister de baas op zee is gebleven, wat ik wel zou denken — en ik weet nog wel wat af van zeezaken! — dan heb ik de Vroedschap, zelfs de Hooge Meugendheden uit Middelburg hier te wachten, want ze kennen mijn wijnen . . . (*rad*) Bourdeaux, Orléans, Meuzer, Bacharach, Anjou, Muskaat. . . . Wat wil je?

2e BOER.

Wat heel goeds en goedkoops!

SIEBERT.

(*lachend.*) Dat kennen we! Uwees zal het hebben. (*binnen 's monds onder het heengaan.*) Wat heel zuurs en heel duurs, rijke vrek! (*de herberg ingaande, roepend.*) Sijtje! Sijtje! (*deze brengt Boer Winne, terwijl die op 't duin aan 't spreken zijn, een vaantje wijn.*)

EEN DER MANNEN *op het duin.*

Het zeggen is, dat hij den Engelschman ten langen leste uit zee heeft getrommeld.

EEN TWEDE (*als boven.*)

Getrommeld? Zeg maar gedonderd.

VROUW BOUDEWIJNSZ (*als boven.*)

Dat zeg je wel, Freek! 'k Ben nog doezelig van al dat opspeulen. En dan